

Prima instanță: Judecătoria Bender (jud. A. Ialanji)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Bukatina Svitlana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Bukatina Svitlana cu privire la constatarea faptului locuirii permanente pe teritoriul Republicii Moldova,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 24 iunie 2016, Bukatina Svitlana s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva ÎS „Registru” solicitând constatarea faptului locuirii permanente pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii petiționara a indicat că, la data de 03 mai 2016 de către reprezentanții Secției de documentare și evidență a populației de la locul de trai i-a fost înmănată informația din 08 aprilie 2016 cu nr. 02/2-9964 a Departamentului acte de identitate a ÎS „CRIS „Registru” conform căreia cererea cu privire la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere i-a fost respinsă, fiind indicat că, documentele prezentate pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere nu corespund prevederilor pct. 2 lit. h) din Hotărârea Guvernului RM nr. 197 din 12 martie 2001 privind aprobarea Regulamentului cu privire la procedura dobândirii și pierderii cetățeniei Republicii Moldova.

Menționează petiționara că, este născută la data de 14 iulie 1973, în satul Stepanovca, rl Razdeleanschii, regiunea Odessa, Ucraina, cu numele la naștere Baciurscaia Svetlana, tatăl - Baciurschii Alexandr, mama Baciurscaia.

Susține petiționara că, la data de 28 octombrie 1977 împreună cu părinții s-au stabilit cu domiciliul în Republica Moldova în raionul Slobozia, revenind din RASS Udmurtia, or. Cambarca. Împreună cu părinții săi, începând cu data de 28 octombrie 1977 și până la 30 martie 1998 au domiciliat în satul Sucleia, raionul Slobozia, iar din 30 martie 1998 și până în prezent domiciliază în mun. Tiraspol, str. 1 Mai 207-208, ba

chiar avînd și viza de domiciliu.

Precizează petiționara că, în perioada 1980 - 1990 a învățat la școala medie rusă din satul Sucleia, iar în perioada anilor 1991 - 1993 și-a făcut studiile la Școala de Medicină din or. Tiraspol.

Indică petiționara că, în anul 1994 a înregistrat căsătoria cu Bukatin Veaceslav, fapt ce a dus la schimbarea numelui din Baciurscaia în Bukatina. Căsătoria a fost desfăcută la data de 24 decembrie 2014. După desfacerea căsătoriei și-a menținut numele Bukatina. Mai mult ca atât, indică Bukatina Svitlana că, este încadrată în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova din 02 august 1993 și activează până în prezent.

Afirmă petiționara că, la data de 05 august 1989 de către secția raională a MAI Slobozia i-a fost eliberat pașaportul de tip sovietic, iar ulterior organele regiunii nistrene i-au eliberat pașaportul regiunii nistrene, iar pașaportul de tip sovietic a fost ridicat. În prezent, petiționara are cetățenie a Ucrainei. La data de 13 august 2015 organele competente a Republicii Moldova i-a eliberat permisul „B” de ședere provizorie în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Bender s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Bukatina Svitlana.

Prin decizia din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Bukatina Svitlana; s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o nouă încheiere prin care cererea înaintată de Bukatina Svitlana cu privire la constatarea faptului locuirii permanente pe teritoriul Republicii Moldova s-a scos de pe rol, din motivul existenței unui litigiu de drept.

La 25 noiembrie 2016 Bukatina Svitlana a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile instanțelor judecătorești sunt ilegale și pasibile de a fi casate, deoarece la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat lege materială și procesuală.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 octombrie 2016 și expediată în adresa participanților la proces la data de 04 noiembrie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, Completul notează că recursul declarat de Bukatina Svitlana la data de 25 noiembrie 2016, se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Bukatina Svitlana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bukatina Svitlana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Bukatina Svitlana, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bukatina Svitlana împotriva deciziei din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală